

„Un Domn, o credință, un botez!“ (Efes. 4, 5)
Predica cu ocazia unei ceremonii de investire OSMTH
(București, 17. Febr. 2006, Bis. Lutherană)

Iubiți credincioși,

Moto-ul săptămânii de rugăciune din anul acesta a fost un cuvânt al Mântuitorului nostru care zice: „Unde **sunt** doi sau trei, adunați în numele meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18,20).

Acest cuvânt ne arată că Hristos este prezent în toate locurile unde se adună oameni în numele său. El este acolo unde un număr mare sau mic de credincioși îl preamăresc ca Domn și Mântuitor. Prezența lui este universală, ea depășește toate obstacolele, fie ele naționale, confesionale, de cultură sau de limbă. Acolo unde este Hristos este comuniune, este unitate. Prin puterea Duhului Sfânt, Hristos adună și unește, el nu dezbină și nu desparte. Astfel, Hristos este mai presus de toate convingerile noastre religioase, mai presus de orice învățătură teologică sau document ecumenic. Acolo unde este Hristos este înțelegere, dragoste, pace și comuniune.

Realitatea însă ne prezintă o cu totul altă imagine. Astăzi, creștinismul se manifestă prin diferite confesiuni: ortodocși, catolici, anglicani și protestanți și câteodată avem impresia că trupul lui Hristos este împărțit și ne întrebăm precum sf. apostol Pavel: „Oare este Hristos împărțit?” (1.Cor.1,13) Încă din timpul apostolilor exista această problemă a diversității, așa încât unii teologi susțin astăzi că diversitatea este o caracteristică a creștinismului. Epistola către Galateni ne arată, spre exemplu, divergențele teologice dintre cei doi mari apostoli, Petru și Pavel (Gal.2), iar în prima epistolă către corinteni Sf. Ap. Pavel este surprins de câte grupări creștine diferite existau în acel oraș al Greciei antice (1 Cor.1, 12-16). Tot el susține că, în ciuda acestei diversități, exista o singură temelie pe care Dumnezeu își clădește Biserica și aceasta temelie este Isus Hristos (1.Cor.3, 11). El este piatra din capul unghiului, soarele dreptății, spre El se orientează toată propovăduirea Evangheliei. Din acest punct de vedere se poate spune că încă din timpul apostolilor exista acea unitate în diversitate, despre care se vorbește astăzi în teologia ecumenică.

Pentru noi toți este evident - diversitatea există. O dovadă este prezenta noastră aici. Diferitele tradiții bisericesti însă nu trebuie să ne îndeparteze, ci să ne apropie, să ne aprindă curiozitatea, să ne îmbogățească spiritual, să ne facă să învățăm unul de la celălalt. În acest

proces in sa nu trebuie sa pierdem niciodata din vedere temelia comuna a credintei noastre, pe care sf. Ap Pavel o descrie in ep catre efeseni in felul urmatoar: „Este un trup si un Duh, precum si chemati ati fost la o singura nadejde a chemarii voastre; **Este un Domn, o credinta, un botez**, Un Dumnezeu si Tata al Tuturor, care este peste toate si prin toate si intru toti” (Efeseni 4, 4-6).

Este un Domn, o credinta, un botez

In ciuda invataturilor si a traditiilor diferite toate bisericile crestine il marturisesc pe Hristos ca Domn si Mantuitor. El constituie unica si singura temelie a bisericii. El este capul ei, pastorul si ocrotitorul ei. Dar cine este acest Domn? La aceasta intrebare sf. Apostol Petru a raspuns: Tu esti Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu. Acest Domn este fiul lui Dumnezeu, ba mai mult in El locuieste toata plinatatea Dumnezeirii, deoarece El si cu Tatal sunt una. De aceea Hristos spune in Ev dupa Ioan: „Daca ma iubeste cineva, va pazi cuvantul meu, si Tatal meu il va iubi, si vom veni la el si ne vom face lacas la el” (Ioan 14, 23). Iar tot aici Mantuitorul spune: „Eu sunt calea, adevarul si viata, nimeni nu vine la Tatal decat prin mine” (Ioan 14, 6). Pe Acesta il vestesc si-l marturisesc toate confesiunile crestine in convingerea ca El este viata si viitorul Bisericii.

Este un Domn, o credinta, un botez

In activitatea noastra pastoral-duhovniceasca intilnim de multe ori oameni care sufera din cauza ca exista mai multe „credinte”. Ei considera ca „credinta” lor difera cu mult fata de cea a vecinului sau a prietenului. La un moment dat avem intr-adevar impresia ca exista mai multe „credinte”. Dar nu este chiar ea, credinta, aceia care ne uneste de fapt, deoarece noi toti, indiferent de spiritualitatea noastra si de modul de inchinare, credem in Dumnezeu cel Intreit, in Tatal, Fiul si Sfantul Duh?! Nu este oare chiar ea – credinta - care ne uneste si care ne face sa fim una?!

Intr-unul din documentele hotaratoare ale miscarii ecumenice din ultimii ani, *Charta Oecumenica* scrie ca „misiunea noastra ecumenica obligatorie este sa facem vizibila aceasta credinta, aceasta unitate in credinta, care este un dar al lui Dumnezeu” (pag.9). Deoarece impartasim cu totii aceasta credinta trebuie sa ne intensificam eforturile de a depasi barierele si problemele care inca ne mai despart. Avem deci datoria sa fim mai convingatori si mai uniti atunci cand il marturisim impreuna pe Dumnezeu Tatal, creatorul cerului si al pamantului, pe Dumnezeu Fiul, mantuirea si speranta noastra si pe Dumnezeu Duhul Sfânt, mangaietorul si calauzitorul nostru.

Iar atunci cand marturisim aceasta credinta sa nu uitam ca in ea sintem botezati. **Este un Domn, o credinta, un botez** - Iata cum botezul devine o alta punte de legatura intre noi

crestinii. Prin botez devenim nu doar copii ai lui Dumnezeu ci si madulare ale Bisericii lui Hristos. In prima epistola soborniceasca a sfantului apostol Ioan scrie: „Vedeti ce fel de iubire ne-a daruit noua Tatal, ca sa ne numim fii ai lui Dumnezeu, si suntem” (1. Ioan 3, 1). Din momentul botezului apartinem lui Dumnezeu si facem parte din aceasta familie. Din acel moment suntem cu totii fiii si fiicele Domnului. Apostolul ne constientizeaza acest fapt atunci cand scrie: Noi **suntem, cu adevarat** fii ai lui Dumnezeu. Drept consecinta, trebuie sa ne si purtam ca atare. Daca intr-adevar suntem fii si fiice ai lui Dumnezeu, atunci trebuie sa dovedim lumii, ca suntem in stare sa traим ca frati. Intr-o familie, atat de numeroasa cum este cea crestina, n-ar trebui sa existe prejudecati, discriminari sau ura, ba mai mult ar trebui sa rodeasca acele daruri ale Duhului Sfânt cum sunt dragostea, bunatatea, rabdarea, facerea de bine, blandetea, pacea (Galateni 5, 22-23). Tot din experienta familiei stim ca membrii ei nu sunt egali. Exista in sanul unei familii moduri diferite de a gandi, de a se imbraca, de a vorbi, de a manca. Nici chiar copiii nu seamana unul cu celalalt, si totusi sunt o singura familie. Tot asa si in biserica. Ea fiind trupul lui Hristos este formata din diferite madulare, care, dupa sf. Apostol Pavel, au daruri si atributii diferite (1. Cor. 12, 12–31). Si totusi, fac parte dintr-un singur trup. De aceea daca unul dintre aceste madulare sufera, atunci sufera intreg organismul. Asemenea unui puzzle, fiecare madular in parte este o bucatica dintr-un intreg. „Caci”, scrie sf. Apostol Pavel corintenilor, „intr-un Duh ne-am botezat noi toti, ca sa fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, si toti la un Duh ne-am adapat” (1.Cor.12,13). Din acest motiv *Charta oecumenica* ne obliga „sa actionam prin puterea Duhului Sfânt spre unitatea vazuta a Bisericii lui Isus Hristos intr-o credinta, unitate care isi gaseste expresia in recunoasterea reciproca a botezului si in comuniunea euharistica, precum si in marturisirea si slujirea comuna” (pag.10).

Sa-l rugam pe bunul Dumnezeu sa ne binecuvinteze si sa calauzeasca inimile noastre ca sa constientizam si sa traим acea unitate, pomenita de sf. Ap. Pavel: „Este un Domn, o credinta, un botez, un Dumnezeu si Tata al tuturor, care este peste toate si prin toate si intru toti”. Amin.

Bucuresti, 2006 A.D.

Pr. dr. Daniel Zikeli

Mare Capelan al Marelui Priorat al Romaniei